

Motion till riksdagen 2020/21:2147

av **Per-Arne Håkansson m.fl. (S)**

Motverkan av stranderosionen vid Skånes kuster

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheterna för fortsatt klimatpolitisk samverkan på statlig, lokal och regional nivå för att motverka stranderosionen i Skåne och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Kusten i Skåne och Halland är mest utsatt i landet för effekter av stigande hav.

Framöver väntar ännu större utmaningar i ett förändrat klimat med extremare väder.

Stränder, värdefull natur, människors bostäder och viktiga samhällsfunktioner riskerar att påverkas av översvämning och erosion. Länsstyrelserna i Skåne och Halland, Statens geotekniska institut (SGI) och Sveriges geologiska undersökning (SGU) bildar nu Regional kustsamverkan i Skåne/Halland för att i tät dialog med kustkommunerna i Skåne och Halland stärka statens möjlighet att hantera en stigande havsnivå.

Regeringen har tagit fram ett klimatpolitiskt ramverk med de kanske mest ambitiösa klimatmålen i hela världen.

Detta har nu tagits fram samtidigt som regeringen förtydligar mandatet och skyldigheten för 32 nationella myndigheter och länsstyrelserna samt förstärker klimatanpassningsarbetet i kommunerna.

Vid ett arrangemang våren 2018 presenterades av landshövdingarna i Skåne och Halland ett samarbetsprojekt för att förstärka möjligheterna att genomföra åtgärder. Det är en välkommen satsning väl värd att följa upp också på nationell nivå.

Det är utmärkt att det nu också är klarlagt att det är Statens geotekniska institut (SGI) som har det nationella samordningsansvaret. Till SGI har det knutits ett nätverk med åtta andra centrala myndigheter. Detta viktiga arbete har sin inriktning på kartläggning, analys, sårbarhet, kunskaphöjning och forskning, vilket ger de nödvändiga underlag som behövs i kommunerna.

Genom dessa mer omfattande kunskapsunderlag borde ansökningarna om strandfodring, dvs konstgjord återställning av eroderad havsstrand, underlättas. I Skåne och Halland har särskilt utsatta kustområden kartlagts. Det handlar bl.a. om Åhus vid Hanöbukten, vissa delar av Öresundskusten, Ystad, Skanör och Falsterbo samt Klitterhusstranden vid Ängelholm

Enligt FN:s klimatpanel IPCC (Environmental Panel on Climate Change) höjs havsytan för närvarande cirka 3,2 mm per år. SMHI:s klimatanalys för Skåne län beräknar att extremvattenståndet (100 års återkomsttid) år 2100 kommer att uppgå till 2,6 m över nuvarande havsytan vid norra delen av Öresund. Detta är en höjning med cirka en meter jämfört med nutida extremvattenstånd.

För större delen av Sveriges kust kommer en stigande havsnivå att motverkas av landhöjningen. Denna beror på att landet var nedpressat av inlandsisens tyngd under den senaste istiden och långsamt håller på att höja sig. I sydligaste Sverige har dock landhöjningen avklingat och är nära noll. Något söder om Skåne har den ersatts av en landsänkning. Ett annat skäl till att Skåne är så utsatt för stranderosion är att kusten på de flesta håll är uppbyggd av lösa sediment, vilka lätt kan eroderas av vågorna.

SGU har tagit fram ett detaljerat underlag för Skånes och Hallands kust med syftet att beskriva geologiska förhållanden och erosionsförhållanden samt bedöma känslighet för erosion.

Traditionellt har man skyddat erosionskänsliga områden med olika typer av hårda erosionsskydd. De vanligaste är strandskoningar av t.ex. betong eller stenblock och hövder. Hövder är pirar, oftast av stenblock, som byggs vinkelrätt ut från stranden i syfte att förhindra sedimenttransport längs kusten. En nackdel med hårda erosionsskydd är att de ofta orsakar ökad erosion på angränsande oskyddade sträckor.

Mjuka erosionsskydd kan vara till exempel olika typer av planteringar som binder sedimenten. Längs sandiga kuster med stora erosionsproblem, till exempel i Nederländerna och längs Jyllands västkust, används ofta strandfodring för att skydda

stränderna. Detta innebär att stränderna fylls på med sand som i regel hämtas från närliggande havsbotten. I Skåne har Ystads kommun för första gången i Sverige utfört strandfodring i stor skala.

I plan- och bygglagen anges att bebyggelse ska planeras efter markens beskaffenhet och människors säkerhet och hälsa. Det betyder bland annat att eventuell risk för stranderosion ska beaktas vid lokalisering av bebyggelse och infrastruktur. Vad som är ett faktum är dock befintlig bebyggelse, som i många fall funnits på platsen sedan decennier tillbaka.

Samverkan och samarbete mellan kommuner, länsstyrelser och andra statliga myndigheter samt regioner är av stor vikt för en hållbar utveckling i de utsatta områdena.

Per-Arne Håkansson (S)

Annelie Karlsson (S)

Anna Wallentheim (S)

Lena Emilsson (S)

Marianne Pettersson (S)

Jamal El-Haj (S)

Niklas Karlsson (S)

Ola Möller (S)

Elin Gustafsson (S)

Hillevi Larsson (S)

Joakim Sandell (S)